

Uttalelse ang:

AKTIV FORVALTNING AV MARINE VERDIER I KYSTSONEN
Forslag til sone-ring i Tvedestrand kommune.

Lyngør Vel sendte i fjor høst sitt svar ang. ovennevnte til Tvedestrand kommune. Iflg. Fiskeridirektoratet sendte kommunen sitt vedtak om innføring av fredede soner til direktoratet 27/10-11. De sendte ikke med informasjon om hvilke innspill de hadde mottatt forut for kommunens vedtak. Vi vet at de negative tilbakemeldingene representerer en stor andel av kystbefolkningen, som dessverre er dårlig representert i kommunestyret.

Før direktoratets endelige dato for å sende inn kommentarer til høringen, 30/3-12, har Lyngør Vel hatt møte med flere representanter for andre velforeninger og interesserte i nærområdene ved kysten.

Vi har også hatt tilgang til den uttalelsen som Dypvåg Fiskerlag har gitt om dette.

Vi vil i utgangspunktet slutte oss til de argumenter og meninger Fiskerlaget legger frem.

Lyngør Vel ønsker å ta vare på og beskytte den kystkulturen stedet er en del av. Vi vil ta vare på de spennende ressursene et rikt marint mangfold, herunder selvsagt torsk og hummer, representerer. Vi kan bare beklage at vi ikke kan applaudere de midlene vårt kommunestyre og Flødevigens forskere vil ta i bruk for å bevare nettopp dette. **Lyngør vel er i mot 0-fiskeområder i kommunen** – enten det er i fjorder eller utenfor kysten, fordi dette bryter med hevdvunne rettigheter gjennom generasjoner og gir redusert livskvalitet til befolkningen. Men viktigst av alt: Fordi vi ikke har tillit til de planene som nå er ute til høring! Vår uttalelse er i første rekke rettet mot det foreslåtte totalfredede området på nær 5 kvadratkilometer som er planlagt utenfor skjærgården – nærmest utenfor stuedøren vår.

Imidlertid mener vi at argumentene i vår uttalelse har samme betydning for andre planlagte områder, samt at man i fjordene også direkte berører bebygde områder med egen strandlinje. Det er neppe tvil om at et fiskeforbud fra egen brygge vil redusere verdien av slike eiendommer i vår kommune.

Representanter for Flødevigen Forskningsstasjon har hatt flere møter med lokalbefolkningene som berøres dersom man oppretter de fredningsområdene som er foreslått. De har uttalt at det har vært interessante møter. Det virker jo positivt, men faktum er at de fleste fremmøtte uttrykte stor skepsis til forskernes planer, deres argumenter og deres grunnlag for den planlagte fredningen. Likeledes uttalte mange av tilhørerne på de såkalte folkemøtene, at forskerne var lite flinke til å svare på direkte spørsmål, slik at man ikke følte man fikk skikkelig innblikk i de data som skal legges til grunn for hele eksperimentet.

Derfor mener vi at den forskning forslaget er tuftet på ikke er god nok. Når det gjelder det påståtte behovet for å legge ut et totalfredet område for å få opp bestanden av torsk og hummer, finner vi det både underlig og bekymringsfullt at ikke alle årsaker til en eventuell nedgang i bestandene synes å være tatt med i forskningsgrunnlaget.

SEL. Vi som bor ved kysten har sett den nærmest eksplosive økningen av sel de siste årene. Fra en liten koloni på 5-6 dyr vest for Lyktene ved Askerøya, er det nå over 35 stk. der, dessuten er det kommet nye kolonier andre steder i skjærgården. Antall sel er mangedoblet. Ungene spiser bl.a. krepsedyr etter at de er avvent, og både små og store spiser fisk, mye fisk. En voksen sel spiser 5-7 kg pr døgn. Dette burde man forvente ville gjøre kraftig innhugg i en påstått generelt redusert fiskebestand – torsk er en av livrettene – i stedet ser det ut til at selen er i utmerket stand, noe som tyder på at de har god tilgang til mat.

Det nevnes i forslaget fra Flødevigen at man vil satse på å få foretatt tellinger av sel langs kysten. Det er prisverdig, men vi mener at dette også tilsier at man foreløpig burde utsette ovennevnte planer om fredning.

SKARV. Skarv var ikke noe man så mye av langs sørlandskysten tidligere. Bestanden har hatt en voldsom økning i Europa i de senere år, og mange (hovedsakelig mellomskarv) har "flyttet" til Norge. I 2008 beregnet man at skarven forsynte seg med nær 2200 tonn fisk, hovedsakelig torsk, mellom Stadt og svenskegrensen! Og det er fortsatt kraftig økning i antall fugl.

Vi savner vurdering av hva disse "torskeeterne" har å si for bestanden av kysttorsk. Vi kan ikke fri oss fra tanken om at vi til de grader ville dekke bordet for sel og skarv om man freder et 5 kvadratkilometers sjøområde i og utenfor skjærgården.

Vi savner tanker om hva slike bestander har å si for området generelt og torskebestanden spesielt. Det virker amatørmessig og lite seriøst når kommunens representanter uttaler at eventuelle problemer med sel og skarv er noe Fiskeridirektoratet får ta seg av.

I 2009 laget Havforskningsinstituttet, Bergen, en rapport ang. forvaltning av kysttorsken på Vestlandet og langs Skagerakkysten. Fiskeridirektoratet la i juni, samme år, ut et høringsnotat på grunnlag av rapporten. Der heter det bl.a.

«8.1 Skarv

Havforskningsinstituttet viser til at det er dokumentert at en økende skarvbestand langs kysten kan være den enkeltfaktor som påfører kysttorsken størst naturlig dødelighet, og anbefaler arbeidsgruppen derfor å åpne for jakt på all skarv på hele kyststrekningen fra Stad til svenskegrensen i perioden 21.08.– 28.02./29.02. Dette samsvarer med jakttiden for flere måkearter i hele landet.

Fiskeridirektoratet er enig i forslaget fra HI, og vil følge opp saken overfor Direktoratet for naturforvaltning.

8.2 Sel

Havforskningsinstituttet peker på at steinkobbe ifølge den norske rødlisten klassifiseres som en "sårbar" art langs norskekysten. Havert er klassifisert som "nær truet". Dette tilsier at ingen av disse sjøpattedyrene har store nok bestander til å tåle en utvidet jakt uten at det kan medføre en viss risiko for utradering av enkelte populasjoner. Siden selens torskekonsum på denne kyststrekningen ikke kvantifiseres blant de største dødelighetsfaktorene for torsk, tilrår HI at man i første omgang gjennomfører regelmessige tellinger av både steinkobbe og havert for å overvåke bestandsutviklingen til disse artene. Man bør også vente med utvidet jakt til man registrerer økte bestander. Et passende forvaltningstiltak vil derfor være å "fryse" disse sjøpattedyrbestandene på dagens (2005) nivå. I enkelte områder har en sett en betydelig bestandsøkning, e.g. i Kragerøområdet, og da bør det være muligheter for å sette i verk tiltak for å begrense veksten.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Det fastsettes årlige kvoter for kystsel. Fiskeridirektoratet har valgt å følge tilrådingene fra Sjøpattedyrrådet, noe som har gitt noe høyere kvoter sammenlignet med rådene fra Havforskningsinstituttet. Fiskeridirektoratet er for øvrig enig i Havforskningsinstituttets tilnærming.»

(Understreking gjort av oss, 2005-nivået er passert for lenge siden).

Krabbe. I de senere år har mengden av krabbe økt voldsomt. Hummerfiskerne har hatt problemer med all krabben som har fylt opp teinene. Både på Båen og i områdene innenfor har man fått masse krabbe. Kvaliteten har til dels vært svært dårlig, selv klørne har vært lite fristende. Krabbe og hummer beiter forholdsvis likt og ofte i de samme områdene. Vi savner vurdering av hvilken innflytelse de store krabbeforekomstene kan ha på hummerens levevilkår.

For få år siden fikk vi mange nye regler ang. hummerfisket (økt minstemål, fredning av rognhummer, halvering av antall teiner, redusert fisketid), samt at det ble lagt stor vekt på nyopprettede områder i fylket hvor man ikke kan fiske hummer i det hele tatt, men kun drive forskning. Det er altfor tidlig å trekke noen konklusjoner om hvordan dette vil virke inn på mengde hummer. Vi synes man må la både nye regler og fredede hummerreservater få fungere i minst 5-6 år før det gjøres flere avgrensninger i fritidsfisket. Imidlertid innser vi at det kan være interessant å også opprette et hummerreservat i Tvedestrand kommune, og vi er absolutt positive til et slikt område i/utenfor skjærgården her. Men vi finner det naturlig at et slikt område har samme areal som områdene ved Arendal og Risør og det planlagte området ved Lindesnes, altså ca 1 kvadratkilometer!

Forskerne har også redusert mulighetene til å drive med rusefiske. I og med at man om høsten kun kan fiske med 10 ruser og teiner til sammen, har man i realiteten nesten utradert rusefisket. Hvorvidt reduksjonen i rusefisket (samt innføring av minstemål på torsk og større maskevidde i garn) vil ha noen innvirkning på torskebestanden, er for tidlig å si. Igien vil vi foreslå at man venter noen år før man prøver å dra konklusjoner.

Skjærgårdsparken ble i sin tid opprettet for å sikre allmennhetens adgang til rekreasjon og bruk av Sørlandets kystområder. Vi finner det underlig at det er midt i noen av skjærgårdsparkens mest populære områder, der båtturene kommer tilbake år etter år, man nå vil stenge av store områder. Vi har vanskelig for å tro at man skal kunne drive effektiv kontroll slik at ikke noen fisker mellom skjærene eller at en unge fisker med snøre fra båt eller holme. Regler og lover som virker urimelige, vil det være vanskelig å respektere.

De menneskene som bruker skjærgården og områdene utenfor, ofte hele året, er svært opptatt av å bevare naturens mangfold og å forstå sammenhenger i det marine økosystemet. Men vi har sett, og hørt fra tidligere generasjoner, hvor varierende naturen er. Om det er lite hummer eller fisk ett år, så er det rikelig et annet år. Vi er redd forskerne trekker sine konklusjoner på et for overfladisk og smalt grunnlag. Vi vil heller ikke unnlate å nevne at vi de siste tiårene har opplevd hummerfisket som gjennomgående stabilt!

Vi er, som sagt, også opptatt av å bevare kystkulturen, vi ønsker å videreføre kunnskapen om fiske og fangst og vi vil ikke unødvendig bli nektet bruk av de marine ressursene og områdene.

Vi går derfor på det sterkeste imot at noe område i skjærgården totalfredes.

Vi er også opptatt av at det som ennå er igjen av yrkesfiske i området tas vare på og bevares. Kystfisket er – og bør være – en naturlig del av den kystkultur som ennå finnes.

I det ovennevnte høringsnotat fra juni 2009 står det også:

«Reguleringstiltakene bør ha som hovedmål å sikre en gjenoppbygging av kysttorskbestandene, men bør samtidig ta hensyn til kystsamfunnene og fiskerinæringen. En full fredning av kysttorskbestandene vil kunne bidra til en rask gjenoppbygging, men vil ikke ta hensyn til kystsamfunnene og kystfiskerne. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning bør en heller bruke noe lenger tid på å gjenoppbygge bestandene slik at også kystfiskeren og kystsamfunnene tas tilbørlig hensyn til.

Driftsgrunnlaget for kystfiskerne på Vestlandet og langs Skagerrakkysten er dels basert på arter/bestander som er i en dårlig forfatning, slik som torsk, hummer og ål. Bestandsutviklingen gjør det nødvendig med stadig strengere regulering, noe som gjør det vanskelig for fiskerne å opprettholde inntektsgrunnlaget. Så langt som mulig bør en ved innføring av nye reguleringstiltak søke å ta hensyn til det samlede fangstgrunnlaget for kystfiskeren på Sør- og Vestlandet for å opprettholde muligheten for næringsfiske i dette området.»

Vi synes at forslaget fra Dypvåg Fiskerlag om å innføre et forbud mot faststående redskaper i gyteområder (i kommunens fjorder) i gytetiden er svært interessant og fornuftig. Vi henviser i denne sammenheng til Fiskeridirektoratets regler for torskefiske i Borgundfjorden – hvor fisken fredes i mars/april/mai der det er kjente gyteområder (Fiskeridir. 27/2/12).

Avslutningsvis vil vi nevne at det aldri har vært noe område i Norge med totalt fiskeforbud for fritidsfiske. Allemannsretten i Norge, det være seg på land eller hav, står sterkt i folks rettsbevissthet. Å opprette en «0-fiskesone» på 5 kvadratkilometer er et voldsomt inngrep i området og bare tanken på å legge noe slikt utenfor de eneste øyene i kommunen med helårs bosetning, er opprørende og totalt uakseptabelt.

Vi er blitt gjort oppmerksom på de store økonomiske tilskuddene Flødevigen ser for seg, om de får tillatelse til å gjennomføre planene sine, tydeligvis flere titalls millioner kroner de neste årene? Vi oppfordrer myndighetene til å vurdere strengt om dette vil være vel anvendte forskningspenger.

Avslutningsvis vil vi si at det må være bedre å samarbeide med lokalbefolkningen enn bevisst å legge seg på kollisjonskurs med den.

Lyngør, 12. mars 2012

Vennlig hilsen
Lyngør Vel

Uttalelse ang:

AKTIV FORVALTNING AV MARINE VERDIER I KYSTSONEN
Forslag til sone-ring i Tvedestrand kommune.

Lyngør Vel sendte i fjor høst sitt svar ang. ovennevnte til Tvedestrand kommune.

Iflg. Fiskeridirektoratet sendte kommunen sitt svar (vedtak) om innføring av fredede soner til direktoratet 27/10-11. De sendte ikke med informasjon om hvilke innspill de hadde mottatt forut for kommunens vedtak. Vi vet at de negative tilbakemeldingene representerer en stor andel av kystbefolkningen, som dessverre er dårlig representert i kommunestyret.

Før direktoratets endelige dato for å sende inn kommentarer til høringen, 30/3-12, har Lyngør Vel hatt møte med flere representanter for andre velforeninger og interesserte i nærområdene ved kysten.

Vi har også hatt tilgang til den uttalelsen som Dypvåg Fiskerlag har gitt om dette.

Vi vil i utgangspunktet slutte oss til de argumenter og meninger Fiskerlaget legger frem.

Lyngør Vel ønsker å ta vare på og beskytte den kystkulturen stedet er en del av. Vi vil ta vare på de spennende ressursene et rikt marint mangfold representerer, herunder selvsagt både torsk og hummer. Vi kan bare beklage at vi ikke kan applaudere de midlene vårt kommunestyre og Flødevigens forskere vil ta i bruk for å bevare nettopp dette. **Lyngør vel er i mot 0-fiskeområder i kommunen** – enten det er i fjorder eller utenfor kysten, fordi dette bryter med hevdvunne rettigheter gjennom generasjoner og gir redusert livskvalitet til befolkningen. Men viktigst av alt: Fordi vi ikke har tillit til de planene som nå er ute til høring! Vår uttalelse er i første rekke rettet mot det foreslåtte totalfredede området på nær 5 kvadratkilometer som er planlagt utenfor skjærgården – nærmest utenfor stuedøren vår.

Imidlertid mener vi at argumentene i vår uttalelse har samme betydning for andre planlagte områder, samt at man i fjordene også direkte berører bebygde områder med egen strandlinje. Det er neppe tvil om at et fiskeforbud fra egen brygge vil redusere verdien av slike eiendommer i vår kommune.

Representanter for Flødevigen Forskningsstasjon har hatt flere møter med lokalbefolkningene som berøres dersom man oppretter de fredningsområdene som er foreslått. De har uttalt at det har vært interessante møter. Det virker jo positivt, men faktum er at de fleste fremmøtte uttrykte stor skepsis til forskernes planer, deres argumenter og deres grunnlag for den planlagte fredningen. Likeledes uttalte mange av tilhørerne på de såkalte folkemøtene, at forskerne var lite flinke til å svare på direkte spørsmål, slik at man ikke følte man fikk skikkelig innblikk i de data som skal legges til grunn for hele eksperimentet.

Derfor mener vi at den forskning forslaget er tuftet på ikke er god nok. Når det gjelder det påståtte behovet for å legge ut et totalfredet område for å få opp bestanden av torsk og hummer, finner vi det både underlig og bekymringsfullt at ikke alle årsaker til en eventuell nedgang i bestandene synes å være tatt med i forskningsgrunnlaget.

SEL. Vi som bor ved kysten har sett den nærmest eksplosive økningen av sel de siste årene. Fra en liten koloni på 5-6 dyr vest for Løktene ved Askerøya, er det nå over 35 stk. der, dessuten er det kommet nye kolonier andre steder i skjærgården. Antall sel er mangedoblet. Ungene spiser bl.a. krepsedyr etter at de er avvent, og både små og store spiser fisk, mye fisk. En voksen sel spiser 5-7 kg pr døgn. Dette burde man forvente ville gjøre kraftig innhugg i en påstått generelt redusert fiskebestand – torsk er en av livrettene – i stedet ser det ut til at selen er i utmerket stand, noe som tyder på at de har god tilgang til mat.

Det nevnes i forslaget fra Flødevigen at man vil satse på å få foretatt tellinger av sel langs kysten. Det er prisverdig, men vi mener at dette også tilsier at man foreløpig burde utsette ovennevnte planer om fredning.

SKARV. Skarv var ikke noe man så mye av langs sørlandskysten tidligere. Bestanden har hatt en voldsom økning i Europa i de senere år, og mange (hovedsakelig mellomskarv) har "flyttet" til Norge. I 2008 beregnet man at skarven forsynte seg med nær 2200 tonn fisk, hovedsakelig torsk, mellom Stadt og svenskegrensen! Og det er fortsatt kraftig økning i antall fugl.

Vi savner vurdering av hva disse "torskeeterne" har å si for bestanden av kysttorsk. Vi kan ikke fri oss fra tanken om at vi til de grader ville dekke bordet for sel og skarv om man freder et 5 kvadratkilometers sjøområde i og utenfor skjærgården.

Vi savner tanker om hva slike bestander har å si for området generelt og torskebestanden spesielt. Det virker amatørmessig og lite seriøst når kommunens representanter uttaler at eventuelle problemer med sel og skarv er noe Fiskeridirektoratet får ta seg av.

I 2009 laget Havforskningsinstituttet, Bergen, en rapport ang. forvaltning av kysttorsken på Vestlandet og langs Skagerakkysten. Fiskeridirektoratet la i juni, samme år, ut et høringsnotat på grunnlag av rapporten. Der heter det bl.a.

«8.1 Skarv

Havforskningsinstituttet viser til at det er dokumentert at en økende skarvbestand langs kysten kan være den enkeltfaktor som påfører kysttorsken størst naturlig dødelighet, og anbefaler arbeidsgruppen derfor å åpne for jakt på all skarv på hele kyststrekningen fra Stad til svenskegrensen i perioden 21.08.– 28.02./29.02. Dette samsvarer med jakttiden for flere måkearter i hele landet.

Fiskeridirektoratet er enig i forslaget fra HI, og vil følge opp saken overfor Direktoratet for naturforvaltning.

8.2 Sel

Havforskningsinstituttet peker på at steinkobbe ifølge den norske rødlisten klassifiseres som en "sårbar" art langs norskekysten. Havert er klassifisert som "nær truet". Dette tilsier at ingen av disse sjøpattedyrene har store nok bestander til å tåle en utvidet jakt uten at det kan medføre en viss risiko for utradering av enkelte populasjoner. Siden selens torskekonsum på denne kyststrekningen ikke kvantifiseres blant de største dødelighetsfaktorene for torsk, tilråd HI at man i første omgang gjennomfører regelmessige tellinger av både steinkobbe og havert for å overvåke bestandsutviklingen til disse artene. Man bør også vente med utvidet jakt til man registrerer økte bestander. Et passende forvaltningstiltak vil derfor være å "fryse" disse sjøpattedyrbestandene på dagens (2005) nivå. I enkelte områder har en sett en betydelig bestandsøkning, e.g. i Kragerøområdet, og da bør det være muligheter for å sette i verk tiltak for å begrense veksten.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Det fastsettes årlige kvoter for kystsel. Fiskeridirektoratet har valgt å følge tilrådingene fra Sjøpattedyrrådet, noe som har gitt noe høyere kvoter sammenlignet med rådene fra Havforskningsinstituttet. Fiskeridirektoratet er for øvrig enig i Havforskningsinstituttets tilnærming.»

(Understreking gjort av oss, 2005-nivået er passert for lenge siden).

Krabbe. I de senere år har mengden av krabbe økt voldsomt. Hummerfiskerne har hatt problemer med all krabben som har fylt opp teinene. Både på Båen og i områdene innenfor har man fått masse krabbe. Kvaliteten har til dels vært svært dårlig, selv klørne har vært lite fristende. Krabbe og hummer beiter forholdsvis likt og ofte i de samme områdene. Vi savner vurdering av hvilken innflytelse de store krabbeforekomstene kan ha på hummerens levevilkår.

For få år siden fikk vi mange nye regler ang. hummerfisket (økt minstemål, fredning av rognhummer, halvering av antall teiner, redusert fisketid), samt at det ble lagt stor vekt på nyopprettede områder i fylket hvor man ikke kan fiske hummer i det hele tatt, men kun drive forskning. Det er altfor tidlig å trekke noen konklusjoner om hvordan dette vil virke inn på mengde hummer. Vi synes man må la både nye regler og fredede hummerreservater få fungere i minst 5-6 år før det gjøres flere avgrensninger i fritidsfisket. Imidlertid innser vi at det kan være interessant å også opprette et hummerreservat i Tvedestrand kommune, og vi er absolutt positive til et slikt område i/utenfor skjærgården her. Men vi finner det naturlig at et slikt område har samme areal som områdene ved Arendal og Risør og det planlagte området ved Lindesnes, altså ca **1 kvadratkilometer!**

Forskerne har også redusert mulighetene til å drive med rusefiske. I og med at man om høsten kun kan fiske med 10 ruser og teiner til sammen, har man i realiteten nesten utradert rusefisket. Hvorvidt reduksjonen i rusefisket (samt innføring av minstemål på torsk og større maskevidde i garn) vil ha noen innvirkning på torskebestanden, er for tidlig å si. Igien vil vi foreslå at man venter noen år før man prøver å dra konklusjoner.

Skjærgårdsparken ble i sin tid opprettet for å sikre allmennhetens adgang til rekreasjon og bruk av Sørlandets kystområder. Vi finner det underlig at det er midt i noen av skjærgårdsparkens mest populære områder, der båtturistene kommer tilbake år etter år, man nå vil stenge av store områder. Vi har vanskelig for å tro at man skal kunne drive effektiv kontroll slik at ikke noen fisker mellom skjærene eller at en unge fisker med snøre fra båt eller holme. Regler og lover som virker urimelige, vil det være vanskelig å respektere.

De menneskene som bruker skjærgården og områdene utenfor, ofte hele året, er svært opptatt av å bevare naturens mangfold og å forstå sammenhenger i det marine økosystemet. Men vi har sett, og hørt fra tidligere generasjoner, hvor varierende naturen er. Om det er lite hummer eller fisk ett år, så er det rikelig et annet år. Vi er redd forskerne trekker sine konklusjoner på et for overfladisk og smalt grunnlag. Vi vil heller ikke unnlate å nevne at vi de siste tiårene har opplevd hummerfisket som gjennomgående stabilt!

Vi er, som sagt, også opptatt av å bevare kystkulturen, vi ønsker å videreføre kunnskapen om fiske og fangst og vi vil ikke unødvendig bli nektet bruk av de marine ressursene og områdene.

Vi går derfor på det sterkeste imot at noe område i skjærgården **totalfredes.**

Vi er også opptatt av at det som ennå er igjen av yrkesfiske i området tas vare på og bevares. Kystfisket er – og bør være – en naturlig del av den kystkultur som ennå finnes.

I det ovennevnte høringsnotat fra juni 2009 står det også:

«Reguleringstiltakene bør ha som hovedmål å sikre en gjenoppbygging av kysttorskbestandene, men bør samtidig ta hensyn til kystsamfunnene og fiskerinæringen. En full fredning av kysttorskbestandene vil kunne bidra til en rask gjenoppbygging, men vil ikke ta hensyn til kystsamfunnene og kystfiskerne. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning bør en heller bruke noe lenger tid på å gjenoppbygge bestandene slik at også kystfiskeren og kystsamfunnene tas tilbørlig hensyn til.

Driftsgrunnlaget for kystfiskerne på Vestlandet og langs Skagerrakkysten er dels basert på arter/bestander som er i en dårlig forfatning, slik som torsk, hummer og ål. Bestandsutviklingen gjør det nødvendig med stadig strengere regulering, noe som gjør det vanskelig for fiskerne å opprettholde inntektsgrunnlaget. Så langt som mulig bør en ved innføring av nye reguleringstiltak søke å ta hensyn til det samlede fangstgrunnlaget for kystfiskeren på Sør- og Vestlandet for å opprettholde muligheten for næringsfiske i dette området.»

Vi synes at forslaget fra Dypvåg Fiskerlag om å innføre et forbud mot faststående redskaper i gyteområder (i kommunens fjorder) i gytetiden er svært interessant og fornuftig. Vi henviser i denne sammenheng til Fiskeridirektoratets regler for torskefiske i Borgundfjorden – hvor fisken fredes i mars/april/mai der det er kjente gyteområder (Fiskeridir. 27/2/12).

Avslutningsvis vil vi nevne at det aldri har vært noe område i Norge med totalt fiskeforbud for fritidsfiske. Allemannsretten i Norge, det være seg på land eller hav, står sterkt i folks rettsbevissthet. Å opprette en «0-fiskesone» på 5 kvadratkilometer er et voldsomt inngrep i området og bare tanken på å legge noe slikt utenfor de eneste øyene i kommunen med helårs bosetning, er opprørende og totalt uakseptabelt.

Vi er blitt gjort oppmerksom på de store økonomiske tilskuddene Flødevigen ser for seg, om de får tillatelse til å gjennomføre planene sine, tydeligvis flere titalls millioner kroner de neste årene? Vi oppfordrer myndighetene til å vurdere strengt om dette vil være vel anvendte forskningspenger.

Avslutningsvis vil vi si at det må være bedre å samarbeide med lokalbefolkningen enn bevisst å legge seg på kollisjonskurs med den.

Lyngør, 24. mars 2012

Vennlig hilsen

Lyngør Vel
v/ Eli-K. Pedersen
styremedlem

Denne uttalelsen støttes også av

Lyngør Sjømandsforening
v/ Roald Haugen
formann

sak nr 11/15854 Fredningsoner i Tvedestrand kommune

Lyngør Vel [post@lyngorvel.no]

Sendt: 25. mars 2012 11:12**Til:** Postmottak**Vedlegg:** Fiskesoner, høring,mars-12.doc (41 kB) ; Fiskesoner, høring,mars-12.pdf (339 kB)

Fiskeridirektoratet**Sak nr 11/15854 Høring ang. Forslag til Forskrift om bevaringsoner i Tvedestrand kommunes sjøområder.**

I ovennevnte sak har kommunestyret i Tvedestrand vedtatt å gå inn for de forslag til ulike fredingsoner som Flødevigen forskningsstasjon har foreslått i Tvedestrands fjorder og kystområder.

Vedtaket gjenspeiler på ingen måte det syn et stor flertall av brukerne av nevnte soner mener er akseptabelt. Kommunepolitikerne er på kollisjonskurs med sine velgere! Dette har bl.a. kommet tydelig til uttrykk i leserinnlegg i lokalavisen den senere tid.

Derfor sender bl.a. Lyngør Vel og Lyngør Sjømannsforening sitt svar til høringen. Vi håper direktoratet vil bruke tid på å sette seg inn i argumenter og meninger som kommer til uttrykk i vårt svar. Våre medlemmer er i stor grad brukere av nevnte områder og har svært god lokalkjennskap til den påståtte nedgang i torske- og hummerbestandene der.

Vennlig hilsen**for Lyngør Vel
Eli-K. Pedersen**